

Chuyện Đời Xưa Kể Đời Nay

Kể từ vườn cau bị đốn, vườn cây thành một hí trường...Ba năm nhớ Ngoại mà thương tiếng những tàu cau lộp độp...

Hí trường cái mái mưa dột, la phong rơi như lá rơi...Hí trường là chỗ để cười, chuyện đời vui-không-thể-khóc!

Kể một năm không gì hay hơn là trồng thóc.
Kể mười năm không gì hay hơn là trồng cây.
Kể trăm năm không gì hay hơn là trồng người.
Kể ngàn năm không gì hay hơn là ngậm cười.

Ngoại ơi, con nhớ Ngoại quá! Chuyện xưa, Ngoại kể ngày xưa...những ngày Huế mịt mờ mưa, cây đèn hột vịt leo lét...

Ngoại kể và con ngủ thiếp, gối đầu về Ngoại thật thơm...Con chỉ nghe sóng sông Hương vỗ về như lời Ngoại kể...

Không nghĩ một mai mình Huế người ta xây một hí trường ngay trên khoảng đất của vườn Ngoại từng mờ hôi nước mắt...

Ba năm, hí trường mưa tạt. Ba năm la phong gió tung. Ba năm hai chữ anh hùng cứ vững vàng như pho tượng!

Ba năm Ngoại đã đi trốn cõi đời này! Ngoại Thiên Thu! Con khóc tời ngày con mù con không thể đọc báo nữa...(*)

Con khóc và con ngủ mơ: Ngoại về cũng khóc như con!

Trần Văn Lệ